

Weet waarvoor je tekent!

Je hoort het niet vaak: een ‘deal’ sluiten met het UWV. Dat maakt de juridische praktijk van het sociaalzekerheidsrecht ook zo anders ten opzichte van de arbeidsrechtpraktijk; tussen werkgevers en werknemers worden ‘aan de lopende band’ vaststellingsovereenkomsten ondertekend om een arbeidsrechtelijk geschil op te lossen. Tussen het UWV en een belanghebbende wordt vrijwel steevast de route van bezwaar, beroep (en soms hoger beroep) bewandeld.

Maar niet altijd.

In deze zaak (Centrale Raad van Beroep 4 april 2023 [ECLI:NL:CRVB:2023:598](#)) heeft een verzekerde een vaststellingsovereenkomst met het UWV gesloten op 15 mei 2020. In deze overeenkomst zijn tussen de verzekerde en het UWV afspraken gemaakt over het recht op een Ziektewetuitkering en WIA-uitkering op basis van de eerste ziekte dag van 5 november 2012 van verzekerde. Ook is afgesproken dat verzekerde geen juridische procedures meer start die zien op de periode van voor 1 mei 2020 en dat de verzekerde alle lopende procedures intrekt (waaronder diverse bezwaar-, beroeps- en hoger beroepszaken, tuchtprocedures & ingebrekestellingen).

Toch heeft de verzekerde een herzieningsverzoek ingediend om terug te komen op een besluit van 16 augustus 2016, omdat naar mening van de verzekerde dat besluit onjuist is (er was volgens hem sprake van een (verzekerde) privaatrechtelijke dienstbetrekking). De Raad verklaart het verzoek van de verzekerde niet-ontvankelijk: met de vaststellingsovereenkomst heeft de verzekerde immers afstand gedaan van het aanhangig kunnen maken van juridische procedures die zien op een periode van voor 1 mei 2020.

Dus: niet-ontvankelijk.

Zoals altijd (en voor iedereen) geldt bij ondertekening van een (vaststellings)overeenkomst: weet waarvoor je tekent en ben je daarbij bewust van de mogelijke consequenties in de toekomst!

Datum

08 juni 2023

Auteur

Stéphanie Heijtlager